

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studentky: Michaela Kaprálková

Název práce: Vztah mezi návštěvníky fotbalových utkání a klubem FK Dukla Praha

Cíl práce: Zjistit, co ovlivňuje vztah ke klubu u návštěvníků fotbalových utkání FK Dukla Praha

Jméno oponenta: Jan Šíma

Zaměstnavatel a funkce oponenta (pokud není zaměstnancem UK FTVS):

Celková náročnost práce:

podprůměrná průměrná **nadprůměrná**

Kritéria hodnocení práce – stupně hodnocení:

výborně - velmi dobře - dobře - nevyhovující

Stupeň splnění cíle práce	velmi dobře
Logická stavba práce	velmi dobře
Práce s literaturou – citace, vlastní komentář	výborně
Adekvátnost použitých metod	velmi dobře
Hloubka tematické analýzy, vlastní přínos studenta/studentky	velmi dobře
Úprava práce: text, grafy, tabulky	výborně
Pravopis a stylistika	výborně

Praktická či teoretická využitelnost zpracování:

podprůměrná **průměrná** nadprůměrná

Hodnocení práce:

Práce je zaměřena na hodnocení vztahu návštěvníků utkání ke klubu Dukla Praha. Tento klub i vztah fanoušků k němu je výjimečný a potvrzuje to i tato práce.

Cíl práce je popsán jasně a srozumitelně. V další části textu však nabývám dojmu, že autorka více zjišťuje, jaký vztah mají návštěvníci ke klubu, méně pak, co ho ovlivňuje. Přimlouval bych se také za to, aby pod formulací cíle byly uvedeny dílčí úkoly, které vedly k jeho dosažení.

V metodické části práce autorka vhodným způsobem kombinuje obecná východiska s praktickou aplikací vybraných metodických postupů. Adekvátnost volby jednotlivých metod navíc velice logicky zdůvodňuje. Podle mého soudu je však poměrně neobvyklé a především nežádoucí, aby metodická část předcházela části teoretické. Na základě rešerše odborné literatury mohou být jednotlivé metodické kroky pozměněny (nemusí být například naplánován sběr informací, které byly nalezeny v publikacích jiných autorů).

Teoretická část práce je dle mého soudu kvalitativně nevyrovnaná. Společenskovední část je skutečnou rešerší odborné literatury a mohla by být podle mého názoru vzorem pro další autory plánovaných závěrečných prací. Autorka práce plně reflektuje nabytá teoretická východiska s realitou klubu a sama hodnotí (i kriticky) některá stanoviska jiných autorů. Historická část však tato přísná měřítká nesnese. Studentka zde čerpá převážně z jediného zdroje a tím je videodokument Hrdý na svůj klub.

Výsledková část začíná přepisem a interpretacemi odpovědí předsedy fanklubu. Názory a postoje tohoto respondenta jsou často osobního rázu a nedají se zobecňovat na všechny členy fanklubu či dokonce všechny fanoušky Dukly Praha. Nenaplní se tak podle mého názoru tvrzení autorky ze strany 13, kde uvádí, že „je rozhovor s tímto respondentem, tedy vzorek v podobě jednoho respondenta, pro účely této práce dostačující“. Osobně bych, vedle rozhovoru s tímto respondentem (podle výpovědi pravděpodobně mužem ve středním věku), doporučoval uskutečnit ještě jeden rozhovor s některým z mladších členů fanklubu (pokud takový existuje). Naproti tomu rozhovor s marketingovým ředitelem přinesl poměrně cenné poznatky a je pravděpodobné, že jeho výpověď koresponduje s postojem celého managementu klubu.

Stěžejní kapitolou praktické části je prezentace výsledků kvantitativního průzkumu. Hned úvodní graf svádí k myšlence, že mezi respondenty došlo k nejednotnému porozumění významu slova „vztah“. Přes 60 % respondentů totiž odpovědělo, že vztah ke klubu *nemá* (nebo *spíše nemá*), a to i přesto, že tito respondenti navštívili zápas klubu na domácím stadionu, navíc s poměrně méně atraktivními soupeři. Prezentace odpovědi na další otázky však naznačují, že tomu tak být nemusí, neboť stejný počet respondentů odpovídal neutrálně také na další otázky. To však představuje pro autorku problém, který si plně neuvědomuje. Pokud skutečně 77 respondentů z celkového počtu 126 ke klubu vztah nemá, pak jen obtížně může s jejich pomocí zjišťovat, jaký mají ke klubu vztah a už vůbec ne, co jej ovlivňuje. Autorce tak k naplnění hlavního cíle práce de facto zbyla necelá padesátka relevantních odpovědí. Tato skutečnost (autorkou přímo nezaviněná) negativně ovlivňuje spolehlivost dosažených výsledků.

Návrhy vycházející z výsledků kvalitativního i kvantitativního dotazování jsou logické. Souhlasím s autorkou v tom, že by se klub měl ve své marketingové komunikaci orientovat na rodiny s dětmi, nikoliv na ultras či dokonce hooligans. Právě absenci těchto dvou skupin fanoušků bych komunikoval dokonce jako silnou stránku klubu, kterou se nemůže „pochlubit“ žádný jiný pražský klub.

Z mého pohledu je největším přínosem práce zjištění, že velké množství návštěvníků zápasů Dukly je zcela nepravidelných až náhodných. Většina respondentů navštěvuje zápas Dukly maximálně jednou za půl roku nebo byla na stadionu zcela poprvé. Průměrná návštěva na Dukle je sice nejmenší v celé lize, ale i tak překračuje 2 tisíce diváků. Pokud bych měl výsledky dosažené autorkou práce akceptovat jako spolehlivé, znamenalo by to, že více než tisícovka diváků je na stadionu buď poprvé, nebo ho navštívila opětovně po více než půl roce. To je potenciál, který velmi pravděpodobně nemá žádný jiný klub v lize.

Připomínky:

1. Celkově pozitivně hodnotím interpretace výsledků dosažených dotazníkovým šetřením. Autorka se zamýšlí nad latentními faktory, které mohly výsledky ovlivnit, a předkládá závěry plynoucí z výsledků. Ty však nejsou podle mého názoru vždy přesné či logické. Například skutečnost, že nikdo z respondentů neoznačil za „hlavní důvod“ návštěvy utkání „herní výkon“, nutně nevyvrací „přesvědčení předsedy fanklubu o tom, že by se lidé přišli podívat na lepší výkony nebo fotbalisty“. Nemluvě o tom, že herní výkon bude pravděpodobně vedlejším důvodem návštěvy a také, že se částečně skrývá i v odpovědi „zábava“. V případě dalšího zamyšlení se nad touto velmi důležitou položkou dotazníku, lze spekulovat také nad tím, že pokud by namísto nabízené odpovědi „přišel jsem se podívat na herní výkon“, byla nabízena možnost „přišel jsem se podívat na fotbal“, pravděpodobně by ji několik respondentů označilo a poměr výsledků by se změnil.
2. Otázku č. 19 zaměřenou na to, co se respondentům na Julisce nejvíce nelíbí (pomineme-li případný špatný výkon), bych nechal zcela otevřenou, bez nabízených odpovědí. Takto i zde, podle mého názoru, autorka moc „napovídá“ a nežádoucím způsobem ovlivňuje dosažené výsledky.
3. Na straně 43 autorka práce chybně odkazuje na obrázek 8.
4. Práce je psaná stylisticky na velmi vysoké úrovni. Autorka se však nevyvarovala drobným chybám a překlepům: (s. 8 „si sice“ (namísto „se sice“), s. 13 „vzhledm“, s. 14 „rozhodnou“ (namísto „rozhodnout“), s. 37 „cíli“ (namísto „cílí“), s. 39 „výroku“ (namísto „výroků“), s. 41 „Jabloncemú“, s. 45 „zdě“, s. 46 „jednotlivý diváci“, s. 52 „ředitel“ (namísto „ředitele“), s. 54 „je bylo“).
5. Autorka čerpala z celkového množství 25 zdrojů, převážně recenzovaných. Seznam literatury je zapsán pečlivě, přesto i zde jsou drobné nedostatky. Za příklad může posloužit bod 12, kde citovaný autor není zapsán verzálkami (na rozdíl od ostatních). Text navíc vznikl v roce 2015, nikoliv 2013, jak uvádí v seznamu studentka.
6. Doporučuji seznam literatury zarovnat doleva. V případě zarovnání do bloku není úprava dokonalá (viz např. bod 15 seznamu literatury).

Otázky k obhajobě:

1. V obrázku 1 prezentujete „vztah, ve kterém jsou vůči sobě zkoumány jednotlivé skupiny“. Kde konkrétně v práci je zkoumán vztah mezi „fanoušky angažujícími se v klubu“ a „fanoušky“?
2. V teoretické části práce mě zaujala myšlenka ztráty klubismu u dvou skupin lidí, které popisujete na straně 18. Jedná se o váš text, nebo jste ho převzala? Od koho?
3. Jak Vy osobně, v kontextu Vaší práce, chápete slovo „vztah“ či slovní spojení „vztah ke klubu“? Domníváte se, že tento výraz pochopili všichni respondenti stejně jako Vy?
4. Pro dotazníkové šetření jste vybrala utkání, které shodou okolností Dukla všechna prohrála. Mohla podle vašeho názoru tato skutečnost výsledky ovlivnit? V jaké části zápasu sběr dat probíhal?
5. Na kolika utkáních probíhalo dotazníkové šetření? Není mi to vůbec jasné.

Navržený klasifikační stupeň: výborně – velmi dobře v závislosti na průběhu obhajoby.

Prohlašuji, že nejsem v rodinném či jiném soukromém vztahu ke studentce.

V Praze dne 21. 4. 2018

.....
PhDr. Jan Šíma, Ph.D.